

נספחים:

נספח 1

נספח 2

ערוץ מאיר

מאז היווסדו לפני כשלושים וחמש שנים, חיפש 'מכון מאיר' אחר כל דרך אפשרית לחבר את התורה הנלמדת בבית מדרשו אל הציבור הרחב. 'ערוץ מאיר' מעביר את מרבית שיעורי המכון בשידור חי, מידי יום מצטרפים כעשרה שיעורים חדשים לארכיון השיעורים, זהו ארכיון הווידאו הגדול מסוגו בעולם והוא מונה כיום קרוב ל-24,000 שיעורים. הארכיון מציע מגוון רחב של נושאים ללימוד כגון: אמונה, הלכה, פרשת שבוע, תנ"ך, מוסר, מועדים, משפחה ועוד. הנושאים מועברים על-ידי עשרות רבנים, מהמוכרים ביותר בציבור. הערוץ מדגיש בשידוריו את החיבור בין תורה לחיים. הוא מתבונן מזווית ראייה הבוחנת את האירועים בעין טובה. עין טובה המאמינה בייחודה של התקופה שבה אנו נמצאים, ומבינה כי אנו חיים בדור מיוחד ומורכב, בעל תפקיד חשוב בגאולת ישראל.

מכון מאיר

מכון-מאיר, אשר נקרא על-שם אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד שנפל במלחמה יום כיפור, הוקם בשנת תשל"ד אחרי מלחמת יום כיפור על-ידי הרב דב ביגון שליט"א. מכון-מאיר שם לו למטרה לקרב יהודים לשורשים בדרכו של הלל הזקן "אוהב את הבריות ומקרבת לתורה". המחלקות השונות מציעות תכניות למתחילים ולמתקדמים בחמש שפות: עברית, אנגלית, רוסית, צרפתית, וספרדית. כמו-כן, קיים אולפן לעולים חדשים ולסטודנטים מחו"ל מטעם משרד החינוך. בין יתר מפעליו של מכון-מאיר קיימת גם מסגרת לבנות בשם מכון-אורה. כ-400 תלמידים, ישראלים ועולים חדשים מרקע דתי וחילוני לומדים יחד באווירה נעימה ופתוחה לכל בתוכניות רבות ומגוונות של לימודי יהדות. במשך שנות קיומו של מכון-מאיר, אלפים ורבות הושפעו ומושפעים מפעילותו של "מכון-מאיר", המפיץ תורה ומקרב לבבות ברוח של אהבת העם, התורה והארץ.

ערוץ מאיר לילדים

בחנוכה התשס"ז הצטרף 'ערוץ מאיר' אחיו הצעיר (והנמרץ!) 'ערוץ מאיר לילדים'. ערוץ הילדים, המשדר תכנית מידי יום, יוצר חיבור מעניין בין עולם היהדות על ערכיו, לבין סביבת החיים הטבעית המוכרת לילדים. מגישי התכנית המרכזיים טוביה ואסי, מעלים מידי תכנית סוגיה כלשהיא בצורה חוויתית, ומנווטים את העלילה למסקנות מתבקשות, תוך מיצוי היבטים חינוכיים רבים העולים ממנה.

כנסי "תשובה מאהבה"

כנס 'תשובה מאהבה' של מכון מאיר מתקיים בירושלים זו השנה ה-14 ברציפות. בכנס אשר מתקיים בין ראש השנה ליום הכיפורים, מתקיימים שיעורים, הרצאות ולימוד בנושא התשובה. בכל שנה מגיעים לבנייני האומה אלפי משתתפים בכל רחבי הארץ, שם הם מאזינים מבוקר עד ערב למגוון שיעורים ברוח הימים הנוראים. הרב דב ביגון, ראש מכון מאיר סיפר על מטרת יום העיון המרכזי: "מטרת הכנס הינה להחדיר את מושג 'תשובה מאהבה' לתודעה הציבורית. יש לתשובת הרבים חשיבות ציבורית ולאומית כי היא משפיעה על כלל עם ישראל.

מכון מאיר מוציא לאור מידי שבוע [עלון](#) שבועי בשם '[באהבה ובאמונה](#)' המופץ ברוב בתי כנסת המשתייכים לזרם הדתי לאומי. העלון מופץ בשש שפות: עברית, אנגלית, רוסית, צרפתית, גרמנית וספרדית.

מכון אורה היא מדרשה ייחודית ללימודי יהדות באהבה ובאמונה, ברוח מכון מאיר על-פי השקפתו של הרב קוק זצ"ל. התוכנית נועדה לקירוב בנות חוזרות בתשובה ולבנות הרוצות להתחזק ולהעמיק בלימוד התורה ובבניין האישיות. את מכון אורה הקים הרב דב ביגון לאחר מלחמת יום הכיפורים מתוך הכרה בצרכים של בעלות התשובה. המדרשה, מתייחדת בהיותה מיועדת לבעלות תשובה.

נספח 3

חלק ממאמר של הרב יוני לביא: "לעשות תשובה"

חב"דניק אחד שוגר לשליחות ישירות אל החזית – צפון תל אביב! הוא התבונן במפה ובחר את המיקום בקפידה – הוא צייר משולש: קדקוד אחד – הבית של רבין, קדקוד שני – אוניברסיטת תל אביב, קדקוד שלישי – הבית של פרס. הוא סימן את המטרה – בדיוק באמצע. שם אני הולך לגור! כעבור עשרה ימים עצרה משאית ההובלה בפתח הבניין. 16 קומות, 64 משפחות. הדירה שלו במקום טוב באמצע. הסבלים מתחילים לפרוק את הרהיטים והוא משאיר אותם עם אשתו שתדריך אותם איפה להניח כל דבר, ניגש למעלית ומטפס לקומה העליונה. ניגש לדלת הראשונה שלפניו ומקיש עליה. "שלום, שמי חיים ואני השכן החדש. נעים להכיר. אתם מוזמנים לראות בי כתובת לכל עניין יהודי!" חלק מהאנשים הסתכלו עליו כמו אחד שנפל מן הירח, חלק טרקו לו את הדלת בפרצוף, חלק הפגינו אדישות וחוסר עניין מנומס, ו...היו גם כמה שדווקא מצאו בזה עניין. כשנסגרה הדלת אחריו הוא עבר לדלת שאחריה, וכשסיים את הקומה ירד במדרגות לקומה הבאה. כעבור שעה יצא שוב מהכניסה הראשית ונפרד מהסבלים שסיימו את הפריקה. עוד באותו ערב, בין הארגזים הסגורים והבלגן, התקיים שיעור ראשון בביתו, בהשתתפות חמישה אנשים... זה היה בתחילת החורף. בפורים של אותה שנה – בעל הקורא שהוזמן לקרוא את מגילת אסתר, חזר וסיפר שהסלון הענק באחת הדירות בבניין היה מלא עד אפס מקום. הוא נאלץ לעמוד בפניה ולהחזיק את המגילה מחוץ לחלון הקומה החמישית מרוב צפיפות...כעבור ארבע שנים היה מגלה מקווה מפואר, ישיבה לבעלי תשובה, מערכת מסועפת של אירוח משפחות לאנשים שרוצים להתחזק ביהדות ועוד ועוד.

אתה קורא את הדברים האלו ופשוט לא מבין. למה לכולם זה מצליח ורק לנו לא ?

הגן הבעייתי

צריך לשים את הדברים על השולחן. יש לנו בעיה! אדיר זיק ז"ל היה קורא לזה הגן הדפוק של הדתיים לאומיים (ביטוי שלו). עמדה נפשית שלא מאפשרת להם לקום ולעשות את מה שצריך. יש לנו מיליון עכבות, ופחדים, רתיעות והיסוסים, שמונעים מאתנו לעשות את הצעד, לגשת לאחינו החילונים, ולעשות נפשות. 'הרי גם לנו יש ללמוד דברים טובים מהם' ו'מי אנחנו בכלל?' 'ואם ישאלו אותי שאלות שלא תהיה לי תשובה עליהן?!' ועוד אלף ואחד תירוצים. אנחנו לא גודלנו מגיל אפס על תודעת השליחות כמו החב"דניקים, אנחנו לא מורעלים על זה כמו הברסלבים. הם לא עושים חשבון לאף אחד. לא מעניין אותם איך יסתכלו עליהם ומה יגידו. מה יהיו התוצאות ומה ההשלכות. הם פשוט פועלים...ומצליחים, ואילו אנחנו נשארים הרחק מאחור.

תרופת הפלא

דמיון לעצמך את הסיטואציה הבאה. אתה עומד בתור למכולת. לפניך עומדות שתי נשים ומשוחחות ביניהן בקול, והשיחה שלהם מתגלגלת לאוזניך. אחת מספרת לשנייה על המחלה הקשה של הילד סובל נורא. כבר חודשים הם מתרוצצים מבית חולים אחד לשני, עושים בדיקות קשות, ולשווא. הרופאים לא מצליחים לגלות מה המחלה. והנה אתה, המאזין מן הצד, יודע שלבן שלך היו בדיוק את אותם סימנים והגעתם אל איזה רופא מיוחד שברגע עלה על הבעיה של הילד ונתן לו תרופה שפתרה לו את הבעיה תוך כמה ימים. מה תעשה? האם תיגש אליה ותאמר לה: "גברת, שמעתי את השיחה שלכן, ואני רוצה לומר לך שלבן שלי הייתה בדיוק אותה בעיה ועם התרופה המסוימת הזו אפשר לצאת מזה!" או שתתחיל להתבייש ולהירתע – 'הרי לא שאלו אותי', ו'מי אני בכלל שאתערב?', 'ואולי לבן שלה זה לא מתאים' ועוד תירוצים כאלה.

וכאן עולה שאלה – שכל אחד צריך לשאול את עצמו בכנות – עד כמה אני באמת מאמין שהתורה שאלוקים נתן לנו היא הדבר הטוב ביותר שקיים בעולם? עד כמה אני משוכנע בכל

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

נימי נפשי שהיא הדרך היחידה הנכונה לחיות את החיים כמו שצריך, לבנות זוגיות בריאה, לחנך ילדים ולהיות מאושר? או שאולי אנחנו בעצמנו לא בטוחים שיש בידינו את המפתח לכל החוליים של החברה האנושית, את הפתרון לכל הצרות והסיבוכים של היחיד והציבור. גם אנחנו חיים לפעמים את התורה והאמונה בצורה מאד שטחית וחיצונית. תפילה היא לא תפילה, אמונה היא לא אמונה וקיום מצוות הוא לא קיום מצוות.

צרכני תרבות

עוד דבר שפוגע ביכולת שלנו לצאת ולהביא תורה לעם ישראל – הוא שבמקום להיות משפיעי תרבות אנחנו צרכני תרבות. כמעט בכל בית דתי לאומי שמכבד את עצמו יש במרכז הסלון טלוויזיה ועד אחת בחדר הורים (ולפעמים גם הילדים לא נשארים מקופחים...). הדתי-לאומי המצוי יקפיד להיות מעודכן במה שקורה במדינה וכמעט תמיד הוא יעשה את זה בדיוק באותה דרך שעושה את זה אחיו החילוני – יזריק לעצמו כל בוקר את המנה היומית של "ידיעות" או "מעריב" כולל כל המסרים השמאלניים והאנטי יהודיים ואנטי לאומיים שיש שם (וגם אם יעשה מנוי על "מקור ראשון" כדי לחזק אותם, את החדשות האמתיות היא בטוח שימצא דווקא בעיתונים החילוניים). בכמה מהאולפנות הכי טובות שלנו עוד לומדים בשיעורי ספרות יצירות של אנשי שמאל כמו עמוס עוז, א.ב. יהושע וכדומה (וכי אין לנו מספיק יצירות משלנו שצריך ללכת ולקבל מהם?)

וכשגדלים מגיל צעיר בתוך האווירה התרבותית הזו, האם אפשר ללכת אחר כך, לצאת ולנסות להשפיע? הרי זו גורם לנו לשקוע עמוק בתוך התרבות המערבית על כל קלקוליה. איך אפשר אחר כך שאנחנו נבוא וננסה להציע תורה לאחרים?

להיות חב"דניקים

נדמה שהפתרון לבעיה מצוי בנו. יש המוני יהודים שישמחו להיפתח ולהיות מחוברים יותר אל התורה, ואין מי שייתן להם את זה. מדינת ישראל זקוקה לסדר יום מסוג חדש, לסולם ערכים אחר, לסדרי עדיפויות שונים. מתי יגיע הרגע שנעמוד ולא נתבייש לומר בקול את מה שיש לנו. אחת הסימאות שהתהלכה בשדה הפוליטי בשנים האחרונות היא זו של מנהיגות יהודית – "להפוך ממפגין למשפיע". בלי להתייחס לצורת הפעילות שלהם, המשפט הזה מבטא שינוי חיוני וחשוב בתודעה שאנחנו חייבים לעשות. לא עוד להיות גלגל חמישי במרכבה. מגיל צעיר אנחנו צריכים לחנך צעירים למנהיגות, לתודעה של שליחות, לזה שיש לנו אוצר גדול ביד ואנחנו חייבים לחלוק אותו עם כאלו שעוד לא זכו לו, וזו זכות עצומה בשבילנו אך גם חובה גדולה.

עד כמה רחוק היום בו נקום על רגלינו ונאמר לעם ישראל את כל מה שיש לנו להגיד לו? זה תלוי רק בנו.